

6629

۱۵۹۹
۱
۱۴۲
—

مستطیل

گردآوری و تدوین:

سیدرسول موسوی نژادیان

سرشناسه:	موسوی نژادیان، سید رسول، ۱۳۴۷
عنوان:	برکات هیأت
گردآورنده:	سید رسول موسوی نژادیان
مشخصات نشر:	آفرینه، تهران ۱۳۹۸
مشخصات ظاهری:	۱۴۴ ص.
شابک:	۳ - ۸۷ - ۸۴۳۳ - ۶۰۰ - ۹۷۸
وضعیت فهرست نویسی:	فیفا
داداشت:	کتابنامه به صورت زیرنویس.
موضوع:	عزاداری، محرم، عاشورا
شناسه‌ی افزوده:	هیأت رزمندگان قم
رده بنده کنگره:	۱۳۹۸ ۱۳۰۴۲۱۸۷ ب۳/م۳/۱۳۵ BP
رده بنده دیوبی:	۲۹۷/۲۱۲
شماره کتابشناسی ملی:	۲۰۹۹۵۵

ناشر: آفرینه

گردآوری و تدوین: سید رسول موسوی نژادیان

تعداد صفحات: ۱۴۴ صفحه

شمارگان: ۱۰۰۰ جلد

نوبت چاپ: اول - شهریور ۱۳۹۸

شابک: ۳ - ۸۷ - ۸۴۳۳ - ۶۰۰ - ۹۷۸

قیمت: ۱۵۰۰۰ تومان

کلیه حقوق مادی و معنوی این کتاب

متعلق به هیأت رزمندگان اسلام قم می‌باشد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

www.ketab.ir

فهرست موضوعات

- مقدمه حجت الاسلام والمسلمین استاد جواد محدثی ۷
- به جای مقدمه ۱۵
- ♦ فصل اول: فلسفه عزاداری ۱۷
- ♦ فصل دوم: عزاداری در قرآن و سیره ی معصومین علیهم السلام و روایات ۳۱
- ♦ فصل سوم: عزاداری از دیدگاه امام حسین علیه السلام و امام خامنه‌یی (مد ظله العالی) ... ۶۳
- ♦ فصل چهارم: اهمیت واقعی کربلا و عاشورای حسینی ۹۵
- ♦ فصل پنجم: کیفیت عزاداری و مقتل خوانی ۱۰۱
- ♦ فصل ششم: اهل سنت و عزاداری ۱۰۷
- آیت الله سید محمد سعیدی ۱۱۳
- مصاحبه حجت الاسلام والمسلمین دکتر رفیعی ۱۱۵
- مصاحبه حاج سید رضا شمس ۱۲۱
- گزارش تصویری ۱۲۹

■ مقدمه حجت الاسلام والمسلمین استاد جواد محدثی

وقتی به یک بنای باشکوه و قدیمی نگاه می‌کنند، از معمارش، از تاریخ بنایش و ویژگی‌هایش می‌پرسند. اگر «هیأت رزمندگان اسلام» را نیز چنین بنایی در نظر بگیریم طبعی ست که از بنیان‌گذارش و از هدف این بنا و نتایج و آثار آن بپرسیم. بنایی که در سال [۱۳۶۷] شمسی گذاشته شد و تا امروز، ۳۲ سال عمر کرده است.

بی‌شک در این موضوع، به نام و یاد جوادان مرحوم «حاج حسین آقا» می‌رسیم، حجت الاسلام والمسلمین حاج حسین آقای سعیدی رحمته الله که این شجره طیبه را به یادگار گذاشت و محوری برای تجمع رزمندگان بنا نهاد و اکنون پس از سال‌ها که از تأسیس هیأت و کوچ آن پرستوی عاشق می‌گذرد، یادش برای ما عزیز و مغتنم است و هائی که یادگار ماندگار اوست، ماندگار شده است و بیش از سه دهه، محور همه رزمندگان بوده است.

مرحوم حاج حسین آقا، فرزند شهید آیت الله سعیدی رحمته الله زود از میان ما پر کشید! ایشان در مرداد [۱۳۶۹] در یک سانحه رانندگی جان باخت و ما را داغدار خویش ساخت، ولی هیأت رزمندگان اسلام قم و جمع بچه‌های جبهه و جنگ لشکر علی بن ابیطالب علیه السلام، همیشه به یاد او هستند؛ به یاد حضور مستمرش در جمع رزمندگان و در هیأت؛ به یاد سخنرانی‌های به ظاهر ساده و عمیقش؛ به یاد همدلی‌های متواضعانه و انش با نسل جوان. هیچ وقت نام و یادش، شیرین‌کاری‌ها و شیرین‌زبانی‌هایش، شوخ‌طبعی و لطیفه‌هایش - که مایه انبساط خاطر رزمندگان بود، - از زبان نیفتاده و یاد او، ایام نورانی جبهه و جنگ و سنگر و.... خاکریز را زنده می‌کند.

بارها گفته و نوشته‌ام که برای انتقال فرهنگ جهاد و شهادت به نسل‌های بعد، تنها بیان اینکه رزمندگان چنین و چنان می‌کردند و ایشارها، از جان گذشتگی‌ها، تحمل‌ها و عشق‌ها را داشتند و پخش کلیپ‌هایی به یاد آنان، یا نشر و پخش یادنامه‌هایی از آنها کافی نیست. بلکه باید برای تربیت نسلی شهادت طلب، پشت صحنه آن حماسه‌ها و فداکاری‌ها را نشان داد؛ یعنی اینکه رزمندگان و شهدا چه می‌دیدند و چه باورهایی داشتند که خروجی آنها، جانشانی‌هایی بود که می‌بینیم و می‌شنویم؟

پشت صحنه آن جلوه‌های حماسی در بیرون، اعتقادات و باورهای ناب در درون بود، و ایمان و توکل و بصیرت و تکلیف‌مداری و تلاش برای ساختن خانه آخرت و خود را در محضر خدا دیدن و اعمال نیک را مصلح و ابزار خانه بهشتی دانستن و جهاد و مبارزه را ذخیره شدن در دفتر حساب آخرتی و درک متعالی‌تری از زندگی و هدف و هدف در یک کلمه «خدا باوری» و «معاد باوری». اگر این دو را نداشتند جلوه‌های بیرونی هم از آنها سر نمی‌زد.

این فرهنگ و نگاه اگر به نسل‌های بعدی هم انتقال یابد، از آنها نیز رزمندگان جان برکف و مخلص و فداکار و ولایی و بی‌ادعا و تکلیف‌مدار می‌سازد و رشته تربیت نیرو برای جبهه ولایی و مهر روی ادامه خواهد یافت. به قول حافظ:

فیض روح القدس از باز مدد فرماید

دیگران هم بکنند آنچه مسیح می‌کرد

تا این جا طرح موضوع کلیدی و ضرورت نشان دادن پشت صحنه آن جلوه‌های ربانی.

ولی راه چیست و کدام برنامه می‌تواند چشم نسل‌هایی که آن صحنه‌ها را ندیده‌اند، بر روی آن واقعیات باز کند؟

سخن اصلی این است که باید روی دو اصل مهم اعتقادی مبدا و معاد کار کرد، یعنی همان خداباوری و آخرت باوری که اشاره شد. قالب پیشنهادی، همین تشکیل «هیأت رزمندگان» است که می‌تواند آن باورها و صفاها را در آئینه دل نسل امروز بتاباند.

تشکل‌های معنوی بازماندگان آن فرهنگ در قالب «هیأت» و حضور دوره‌می آنان که همدل و هم راستایند، و هم‌فکر و همراه از بازماندگان آن حماسه‌ها و اخلاص‌ها، کسانی که به آن میثاق خونین وفادارند و وارث آن فرهنگ ناب، بستری است برای جریان آن پشت صحنه‌ها به روی صحنه، به شرط آگاهی و مدیریت و فرهنگ سازی هوشمندانه و ظریف و پرجاذبه متصدیان.

وقتی آن همدلان، با هم جدات داشته باشند، چه به صورت هفتگی، چه در اعیاد و وفیات، محفل آنان می‌تواند پاتوقی باشد برای کسانی که دلتنگ آن ایامند و از یادآوری آن روزها و خاطره‌ها و یاران، به وجد می‌یابند، چه برای نسل نو که می‌خواهند پا جای پای آن «زجایان رهیدگان» بگذارند و راهشان را ادامه دهند و با آن حال و هوا و فکر و فرهنگ بزرگ شوند و رشد کنند، چه برای بزرگ‌ترها و پیشکسوت‌ها که دلی پیران عم و خاطره دارند و دلسوز انقلاب و شهیدانند.

قدر این هیأت‌ها را باید دانست و از تأثیرگذاری معنوی و ارتباطی و یادگیری و موج آفرینی آن نباید غافل بود، مثل هیأت‌های کوچک و بزرگی که پیش از انقلاب هم در شهرها و محله‌ها بودند و محور تجمع و جذب و سازندگی و تربیت نیرو بودند.

پس تأسیس «هیأت رزمندگان» از این زاویه یک گام مثبت و اقدام پربرکت و کاشتن نهالی و افشاندن بذری بود که ثمراتش را در سال‌های بعد

از جنگ نشان داد، امروز علی رغم آنکه عده‌یی از گذشته خود پشیمانند، عده‌یی یأس آفرینی می‌کنند، عده‌یی فرهنگ بسیجی را مسخره می‌نمایند، عده‌یی دفاع مقدس را زیر سؤال می‌برند، عده‌یی دل خانواده‌های شهدا را به درد می‌آورند.... عده‌یی هم تجسم آن آرمان‌ها و اهداف و اندیشه‌ها و ایمان‌هایند.

به قول زنده یاد سید حسن حسینی در «براده‌ها»: «وقتی لیاقت و جریزه شهید شدن در تو نباشد، شروع می‌کنی به نقد و ارزیابی انگیزه شهدا!»
این حال و روز کسانی‌ست که دکان دو نبش باز کرده‌اند و فکر و فرهنگ بسیجی و ایمان و ایثار رزمندگان را نرسیده، کنار گذاشته‌اند و به زندگی مشغول شده‌اند و از گذشته خود هم پشیمان!

ولی عده‌یی هم با همان شور و شوق و انگیزه و ایمان در صحنه حاضرند، همان زلالی و خلوص و بی‌ادعایی و کار بهیاد را در پرونده خود دارند. گروهی نیز در پی اینان، به این قافله پیوسته‌اند و مجالس و محافل و یادها را رونق می‌بخشند و جوانه‌های خط حماسه و شهادت طلبی و رویش‌های انقلاب به شمار می‌روند.
برگردیم به آغاز...:

وقتی قطعه‌نامه پذیرفته شد و جنگ به پایان رسید، جبهه‌یی که عشقشان جبهه بود و روحشان با سنگرها و خاکریزها و گردان و عملیات گره خورده بود، نگران جدایی و فاصله بودند، جبهه رزمندگان را از شهرها و مناطق مختلف و در یک شهر از محله‌های گوناگون گردهم آورده بود، انس و الفت جبهه عزیز و دوست داشتنی بود، زمزمه پذیرش قطعه‌نامه آن نگرانی را در دل‌ها ایجاد کرده بود.

از دغدغه‌های رزمندگان این بود که اگر به شهرها و خانه‌های خود

برگردیم، ارتباطها هم می‌گسلد و این خیلی حیف است.

وقتی این نگرانی با مرحوم حاج حسین آقا مطرح شد، پاسخش این بود که می‌رویم و در شهر یک هیأت راه می‌اندازیم «هیأت رزمندگان»، دور هم جمع می‌شویم و این ارتباط را حفظ می‌کنیم. این بود که هیأت پا گرفت آن هم در قم و در یکی از مقدس‌ترین جاها، مسجد امام حسن عسکری علیه السلام و الگو و آعاری شد برای هیأت‌های دیگر در سراسر کشور.

هیأت یک نهاد مردمی و خودجوش است به رنگ اخلاص و به عطر ایمان و جهاد، برنامه‌ی است برای بازخوانی دفتر آن ایام، برای مرور صفحات کتاب دفاع مقدس، برای بازنگری در آلبوم لحظه‌های عشق‌بازی با خدا و کربلا و امام حسین علیه السلام و امام زمان علیه السلام. برای مرور واژه‌های سنگر و سوله، معبر خاکی، رمز شب و عملیات، چادر مدارکات و سنگر تبلیغات، مقر دژبانی و سیم خاردار، تابلو نوشته‌های جبهه، میدان مین و موانع و پاکسازی شناسایی و بیسیم‌چی گردان و تیپ و لشکر، خط مقدم و منور، غواصی و اشک‌های نیمه شب، سینه‌زنی‌های جمعی و حسینیه، جشن حنابندان و عهدنامه شفاعت و گواهی چهل مومن، امدادگر و پانسمان و بیمارستان صحرایی، برانکارد و کمک به مجروحین، مرخصی و اعزام، پایگاه و مبعیت و ثبت نام در دوره آموزشی، پست و نگهبانی، ستون و پیاده‌روی حسینیه لشکر و حمله شهید و مزار شهدا، تشییع جنازه و مراسم ختم، تیربار و کاتوشام آری جی، سربند و نوشته‌های پشت پیراهن، مداحی‌های آهنگران آسمان و سوسنگرد و آبادان، دشت عباس و جزیره مینو و دهلاویه، فاو و دوکوهه و عین خوش، هورالهویزه و کانال‌های ماهی و تنگ جذابه، آزادی خرمشهر و شکست حصر آبادان و عبور از اروند، محرم و کربلای ۵ و بیت المقدس و والفجر، لودر و تخریب چی، قمقمه و قطار فشنگ، کمپوت و حیره جنگی،

چفیه و فانسقه و کلاش، تانکرهاى آب و اتوبوس‌هاى حمل نیرو، شیمیایى و مجروح و شهید و محاصره، اسیر و جانباز، نامه و تلفن، وصیتنامه و خاطرات و عکس‌هاى یادگارى، لحظات وداع شب عملیات، حاج همت و زین‌الدین و خرازى و دل آذر، خادم‌الحسین و شلوار کردى، سینه‌خیز و خط‌شکنى و بسیاری واژه‌ها که هر کدام بارى از معنویت و خلوص و فرهنگ جبهه و روحیات رزمندگان را با خود دارد، کلماتى که نباید فراموش شود، مفاهیمى که همیشه جاوید و یاد آن حماسه‌ها را برای نسل‌هاى آینده تزریق مى‌کند، همچون خونی در رگ‌ها.

و اما کلام آخر...

آنچه ضامن حفظ و بقا و سلامت و گسترش اثرگذاری این جریان است، «بصیرت» است و گم نکردن راه و هدف و از دست ندادن عمود و محور وحدت و فاصله نگرفتن از ولایت.

نباید گذاشت سلیقه‌هاى شخصى و گرایش‌هاى جناحى، خط و خط‌بازى وارد این مجموعه‌ها شود، که آفتى‌ست بزرگ!

باید در غناى محتوایى برنامه‌ها کوشید.

باید از یکنواختى و درجا زدن و سطحى‌نگرى دور ماند،

باید بر جاذبه‌هاى نوین هیأت افزود،

باید هیأت را همچون گذشته به عنوان پایگاهی برای معرفت‌افزایى و

عمق بخشیدن به بینش و بصیرت فرزندان معنوى امام و پیمان بستن با ولایت و یادگاران شهدا و رهروان راه جبهه و دفاع مقدس و شهدا حفظ کرد،

تقویت نمود و به ثمردهى بیشتر رساند.

باید بیش از ساختمان و تأسیسات و ظواهر و طول و عرض بخشیدن

به تشکیلات، به محتوا و روح و تأثیرگذاری و سالم‌سازی و آفت‌سوزى

توجه داشت.

گاهی دیده می‌شود که برخی به دلایل مختلف، از ترکش‌های مفسد و از جوّ مسموم نیاززدگی آسیب می‌بینند، همان طور که در ایام جنگ تر و ترکش خورده‌ها را در منطقه رها نمی‌کردند، طوری که آن‌قدر خون از پیکر ایشان برود تا شهید شوند، بلکه امدادگران به انتقال و نجات و مداوای آنها می‌پرداختند و امروز هم مراکز و جمع‌هایی همچون هیأت باید نقش امدادگری و نجات ترکش خورده‌ها را ایفا کنند. ترکش‌های امروز، بی‌انگیزه شدن، مایوس گشتن، در فضای مجازی اسیر شدن، در مسابقه ثروت‌اندوزی وارد شدن و... است و این ترکش‌ها، فرزندان آن بازماندگان را هم تهدید می‌کند.

امید است که هیأت رزمندگان نقش اصلی خود را فراموش نکند. جنگ ادامه دارد، ولی در شکل دیگر که رزمندگان هم نباید صحنه و جبهه را ترک کنند.

جواد محدثی - تیرماه ۱۳۹۸

■ به جای مقدمه

مجموعه‌ای حاضر ضمن ورود به مطالبی در موضوع عزاداری و فرهنگ عاشورا، در صدد نمایش بیش از سه دهه فعالیت هیأت رزمندگان اسلام استان قم است؛ هیاتی که برای آن در سال ۱۳۶۷ شمسی گذاشته شد و تاکنون ۳۲ سال از عمر بابرکت آن می‌گذرد.

پرواضح است نسل جوان امروز که در جست‌وجوی الگوهای ناب و شهادت طلب با نمونه‌های منحصر به فرد در زندگی بوده، می‌تواند با رزمندگان دیروز و شهیدان زنده‌ی امروز، هم‌نفس و هم‌کلام شده و بفهمد که رزمندگان و شهدا چه می‌دیدند و چه باورهایی داشتند و... درک کند که پشت صحنه‌ی آن جلوه‌های حماسی و عرفانی در برون، چه اعتقادات و باورهای ناب در برون بود. به واقع، اگر خداجویی و معادباوری نمی‌بود، آن احطات ناب برونی هم از آنان سر نمی‌زد.

با توجه به این ضرورت، ستاد نکوداشت بیش از سه دهه فعالیت هیأت رزمندگان اسلام استان قم، با تمام بضاعت مزجاة خویش، این کتاب را تدوین و منتشر نموده که به مشتاقان تقدیم می‌گردد.

ما در تهیه‌ی متن اصلی این کتاب، در موضوعات مختلف از مطالب ارزشمند دانشمندان فاضل، حضرات حجج اسلام قرائتی، پناهیان، جواد محدثی، فلاح‌زاده و به ویژه واضحی آشتیانی بیشترین بهره را برده‌ایم؛ اجرشان با سیدالشهداء (علیه السلام).

این کتاب پیش‌درآمدی‌ست بر مجموعه‌ی کامل‌تری از دیدگاه‌ها و همچنین شرح تلاش‌ها و خدمات عاشقانه و بی‌دریغ بنیان‌گذاران، خادمان و دست‌اندرکاران هیأت رزمندگان اسلام قم که طی بیش از سه دهه فعالیتشان در هیأت، از هیچ کوششی برای مجد و اعتلای آن کوتاهی نکردند. مجموعه‌ی یاد شده شامل مصاحبه، فیلم و متن‌های مختلف خواهد بود.

در پایان، از کلیه‌ی برادران عزیز و ارجمندی که در جمع‌آوری، بازنویسی و نشر این مجموعه با ما همکاری نموده‌اند، بخصوص برادر ارجمند سید رسول موسوی نژادیان که مدیریت تدوین و گردآوری و نشر آن را به عهده داشتند، جناب آقای سید محمد حجار حسینی، جناب آقای سید رضا شمس مدیر محترم هیأت رزمندگان اسلام استان قم، برادران بزرگوار آزاده و جانباز سعید خازنی، علی سلطانی، دکتر جلیلی و سایر عزیزانی که نام مبارکشان از قلم افتاده است، تقدیر و سپاس‌گزاری می‌نماییم.

[ستاد برگزاری نکوداشت سه دهه

فقالیت هیأت رزمندگان اسلام قم]